ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 107r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

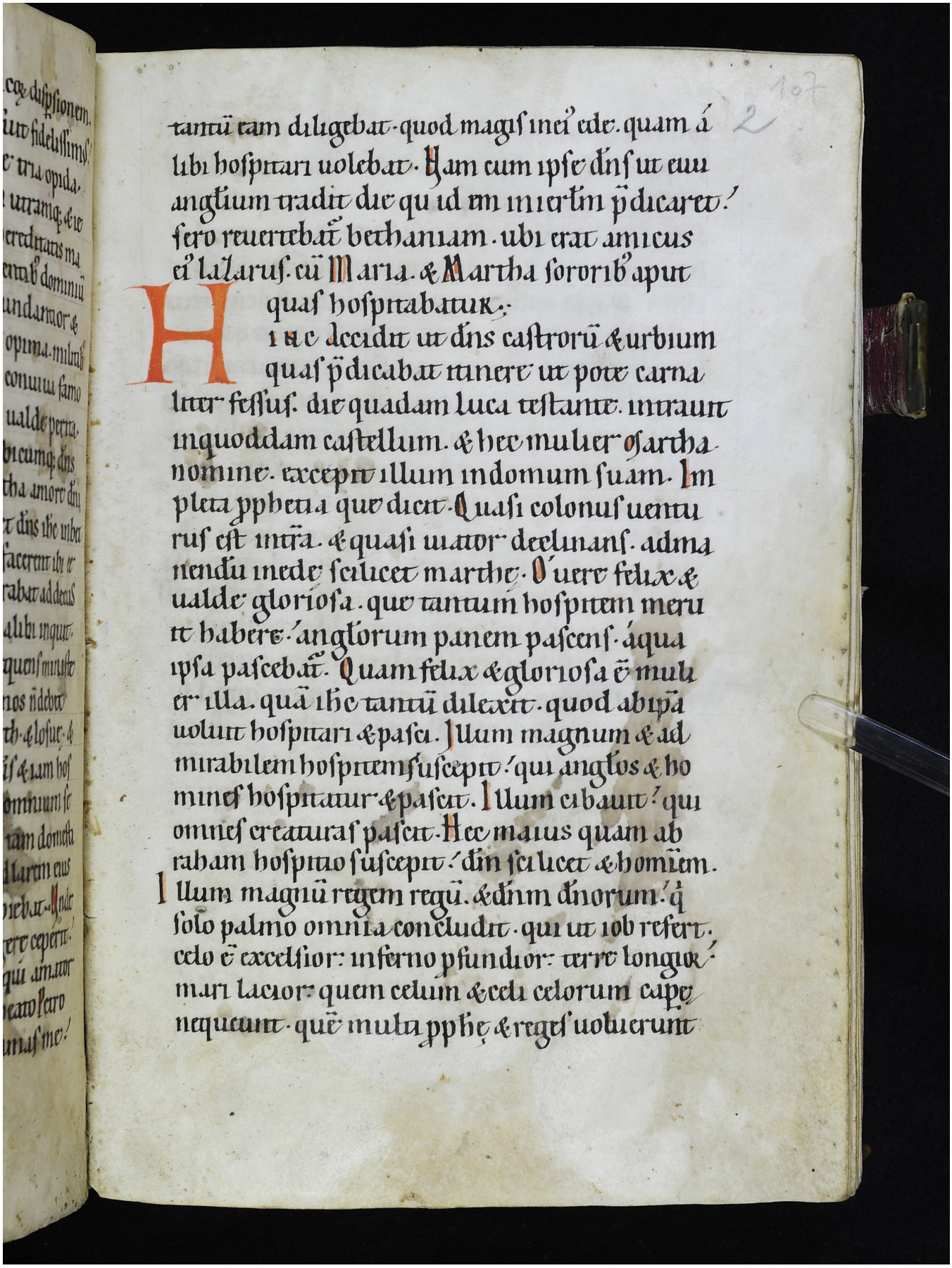

tantū eam diligebat. quod magis in eī ede. quam á
libi hospitari uolebat. Nam cum ipse dn̄s ut euu
angl̄ium tradit die qu id em in ierl̄m p̄dicaret.
sero reuertebat̄ bethaniam. ubi erat amicus
eī lazarus. cū Maria. & Martha sororib̄ aput
quas hospitabatur.

Hinc accidit ut dn̄s castrorū & urbium
quas p̄dicabat itinere ut pote carna
liter fessus. die quadam luca testante. intrauit
in quoddam castellum. & hec mulier Martha
nomine. excepit illum in domum suam. Im
pleta pphetia que dicit. Quasi colonus uentu
rus est intr̄a. & quasi uiator declinans. adma
nendū in ede scilicet marthe. O uere felix &
ualde gloriosa. que tantum hospitem meru
it habere. angl̄orum panem pascens. áqua
ipsa pascebat̄. Quam felix & gloriosa ē muli
er illa. quā ihc tantū dilexit. quod ab ip̄a
uoluit hospitari & pasci. Illum magnum & ad
mirabilem hospitem suscepit. qui angl̄os & ho
mines hospitatur & pascit. Illum cibauit. qui
omnes creaturas pascit. Hec maius quam ab
raham hospitio suscepit. dn̄m scilicet & homīem.
Illum magnū regem regū. & dn̄m dn̄orum. q̄
solo palmo omnia concludit. qui ut iob refert.
celo ē excelsior. inferno pfundior. terre longior.
mari lacior. quem celum & celi celorum capere
nequeunt. quē multi pphe & reges uoluerunt